

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRİMCİ ANTİKAPİTALİST GAZETE

SAYI: 269 ■ 27 Ocak 2007 ■ 1 YTL

MENK POLORYS HAY ENK

HEPİMİZ ERMENİYİZ

“Yaşı kaç olursa olsun; 17 veya 27, katil kim olursa olsun, bir zamanlar bebek olduklarını biliyorum. Bir bebekten bir katil yaratan karanlığı sorgulamadan hiçbir şey yapılmaz kardeşlerim...”

“Yaptıklarını, konuştuklarını kim unutabilir sevgilim? Hangi karanlık unutturabilir sevgilim? Olmuşları, olanları kim unutturabilir? Korku unutturabilir mi sevgilim? Yaşam mı? Zulüm mü? Dünyanın zevki sefası mı sevgilim? Yoksa ölüm mü unutturacak sevgilim? Hayır, hiçbir karanlık unutturamaz sevgilim.

“Yaptıklarını, konuştuklarını kim unutabilir sevgilim? Hangi karanlık unutturabilir sevgilim? Olmuşları, olanları kim unutturabilir? Korku unutturabilir mi sevgilim? Yaşam mı? Zulüm mü? Dünyanın zevki sefası mı sevgilim? Yoksa ölüm mü unutturacak sevgilim?

“Hayır, hiçbir karanlık unutturamaz sevgilim.

“Sevdiklerinden ayrıldın, çocuklarından, torunlarından ayrıldın. Burada seni uğurlayanlardan ayrıldın, kucağımdan ayrıldın. Ülkenden ayrıldın.

Rakel Dink 'in cenazedeki konuşmasından...

Orhan Pamuk :

"301'i savunanlar, Hrant Dink'in ölümünden sorumludur"

“Onun ölümünden hepimiz bir anlamda sorumluyuz. Fakat başta bu 301. maddeyi hâlâ savunanlar, hâlâ onun kalmasını isteyenler, ölümünden sorumludur. Onun hakkında kampanya yapanlar, bu kardeşimizi Türk düşmanı ilan edenler, onu hedef gösterenler, bu ölümden öncelikli onlar sorumludurlar. Sonra hepimiz sorumluyuz. Dink açık sözlü, düşündüğünü saklamayan bir insandı. Ama bu sebeplerden öldürülmedi. Düşüncelerinden dolayı, devletimizce kabul edilmeyen düşüncelerinden dolayı öldürüldü.”

301 derhal kaldırılın

Hrant'ı öldüren katile tetiği çektiren yasa maddesi Türk Ceza Kanunu'nun 301. maddesi. Bilindiği gibi bu çağdışı yasa maddesi asıl olarak "Türklüğe hakaret"e ceza vermeyi amaçlıyor. Bugüne kadar pek çok yazar, çizer, aydın bu maddeden yargılandı. Aralarında Nobel ödüllü yazar Orhan Pamuk, yine yazar Elif Şafak ve Radikal gazetesi yazarları bulunuyor.

G8
PROTESTOSU
Kapitalizmi yıkalım

G8'e hayır

“Yoksulluk sorunu ve G8'i küresel kapitalizmin krizi bağlamında değerlendirmek gerektiğini düşünüyorum”. Bunlar herhangi bir G8 karşıtı yazar ya da aktivistin sözleri değil. Bunlar Amerikalı milyoner George Soros'un sözleri.

Sağlığımızı koruyalım

AKP Hükümetinin Haziran ayında yürürlüğe sokması beklenen ve sağlığımızı bir pazarlama aracına dönüştüren Genel Sağlık Sigortası AKP hükümetinin hala gündeminde. Yapılan açıklama ile bir yıl ertelenmesine rağmen yasanın seçim sonrasına kalması ihtimali olduğu da belirtildi. Seçim sonrası nasıl bir hükümetin geleceği henüz kafalarda net değil ancak bu durum GSS'nin gündemden çıkması anlamına gelmiyor.

Sağlık hakkımızı bir hak olmaktan çıkararak ve bir pazarlama aracına çeviren Genel Sağlık Sigortasının sağlıktaki yıkımını teşhir etmeye ve seçim sonrasına kalması durumunda da gelecek hükümetin İMF Politikalarını uygulamalarını sokakta anlatmaya devam etmek gerekiyor. Sağlık çalışanlarından öğrencilere, emeklilerden çiftçilere ve işsizlere kadar halkın büyük bir kesimini sağlık hakkı almaktan yoksun bırakan yasanın getireceklerini anlatmak için başlamış olan "Sağlığımızı Koruyacağız" ve "Medikomu Vermiyorum" kampanyalarına devam etmek ve büyümek için sokakta olmak gerekiyor. Bunun yanında "Nükleer Santrallerle Hayır", "Küresel Isınmayı Durdurun" ve "G8'e Hayır" kampanyalarını da büyüterek başka bir dünyaya giderken adımlarımızı güçlendirmeliyiz. Başka Bir Dünya Mümkün

MERAKlitus

Karayoluyla bir saatte 2 bin insan taşınabilen bir yol şeridinden, raylı sistemle kaç kişi taşınabilir?

18700

Eğer ABD Irak savaşı için bugüne kadar harcadığı 500 milyar doları Irak halkına dağıtmış olsaydı kişi başına bu kadar dolar düşerdi.

Hepimiz Hrant'ız

Hrant Dink'in katledilmesinin duyulmasından hemen sonra binlerce kişi Agos Gazetesi'nin önünde toplandı.

İlk şokun geçmesinden hemen sonra öfke örgütlenmeye başladı.

Birkaç yüz kişilik grup Agos'un önünden Taksim'e doğru harekete geçti. Yol boyunca "hepimiz Hrantız, hepimiz Ermeniyiz" sloganı atıldı. Toplanma yeri olarak Taksim Meydanı seçildi.

Saat 20.00'ye kadar meydana oturma, sonra da Agos Gazetesi'nin önüne yürüme kararı alındı. Yüzlerce telefonlaşma

trafiği yaşandı. Kalabalık giderek arttı ve saat 20.00'de yürüyüşe geçildi.

Yürüyüş boyunca 'katil devlet hesap verecek', 'faşizme karşı omuz omuza', 'hepimiz Kürdüz, hepimiz Ermeniyiz', 'soykırım sürüyor', 'yaşasın halkların kardeşliği', 'çeteler halka hesap verecek' sloganları atıldı. Yaklaşık on bin kişi Agos Gazetesi'nin önünde yürüyüşü bitirerek cenazede buluşmak üzere sözleşti.

İzmir

Hrant Dink'in ölümü üzerine İzmir'de de gösteriler yapıldı. Cuma akşamı 400,

Cumartesi ise 1000'in üzerinde katılım oldu. Eylemler grupların pankart açmadığı birleşik eylemlerdi.

Eylem bittikten sonra gruplar birden Hrant Dink'i unutarak her zamanki sloganlarına döndü. Bir anda neden ortak eylem yapmaya çalıştığımız anlaşılmasa da. Ancak büyük çoğunluk bu sektörlerden farklı bir biçimde ısrarla "Hepimiz Hrant Dink'iz, hepimiz Ermeniyiz" demeye devam etti.

Ankara

Hrant Dink cinayeti, haberin duyulmasından

birkaç saat sonra, Ankara'da da bir basın açıklaması ve oturma eylemiyle protesto edildi.

Demokratik kitle örgütleri, meslek odaları ve siyasi partiler Dink'in katledilmesini YKM önünde toplanarak, "Hepimiz Hrant'ız, hepimiz Ermeniyiz", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Faşizme karşı omuz omuza" sloganlarıyla lanetledi.

20 Ocak günü de Ankara Sanatçı ve Aydın Girişimi'nin Yüksel Caddesi'nde yapacağı basın açıklaması için yeniden bir araya geldik.

Savaşa ve yeni liberalizme karşı

G8'e HAYIR

"Yoksulluk sorunu ve G8'i küresel kapitalizmin krizi bağlamında değerlendirmek gerektiğini düşünüyorum". Bunlar herhangi bir G8 karşıtı yazar ya da aktivistin sözlü değil. Bunlar Amerikalı milyoner George Soros'un sözleri.

2007 yılının Haziran ayında Almanya'nın Rostock kentinde G8 zirvesi yapılacak. G8 (Amerika, İngiltere, Japonya, Almanya, Fransa, İtalya, Kanada, Rusya) zirvesinin gündemleri arasında yeni liberal politikaların uygulanmasındaki sorunlar ve Afrika'da yatırım, yoksulluk ve barış temaları yer alıyor.

G8 çözüm değil

Ancak G8 ülkeleri bu sorunların çözümü olmazlar, çünkü bu sorunları yaratanlar onlar.

Gelişmekte olan ülkelerin

bu kadar büyük bir borç batağının içinde olmasının tek nedeni küreselleşme ve neo-liberalizm.

Küreselleşme dönemi olarak bilinen 1990'larda dünyadaki yoksul insan sayısı 28 milyona ulaştı.

1990'ların ikinci yarısında ve 2000'lerde Amerika, Japonya ve Avrupa ekonomilerinin belirleyici özelliği durgunluk ve artan işsizlik oldu.

G8, dünyanın işte bu en zengin ülkelerinin, neo-liberal politikaları uygula-

malarını kolaylaştırmak üzere kurulmuş bir birlik. Bu grup özellikle kuzeyin istikrarının bozulmamasını sağlamak için bu bölgedeki ekonomik politikaları koordine etme işlevi görür. Fakat bunu yerine getirmek artık bu ülkeler için bile çok zor, çünkü dünya ekonomisindeki durgunluğun artmasıyla birlikte bu ülkeler arasındaki rekabette artıyor.

G8 karşıtı zirve

Almanya'da Haziran ayında gerçekleşecek G8 zirvesine karşı, bugüne kadar olduğu gibi yine küreselleşme ve savaş karşıtları alternatifler gösteriler ve toplantılar düzenleyecekler.

Türkiye'de de Küresel Eylem Grubu (KEG), şimdiden çeşitli şehirlerde G8 protestolarının örgütlenmesine hazırlanmaya başladı.

G8: Küresel silah ihracatçıları

"Fransa, BM'nin "Bom-ba, el bombası, mühimmat, mayın ve diğerleri" kategorisindeki silahları, AB silah ambargosu uygulanan Myanmar ve Sudan gibi ülkelere satıyor;

"İtalya, büyük miktardaki "sivil ateşli silahların" Kolombiya, Kongo Cumhuriyeti ve Çin gibi ağır insan hakları ihlallerinin görüldüğü ülkelere satışına izin veriyor;

"Rusya, savaş uçakları gibi ağır silahları Eti-yopya, Cezayir ve U-ganda'ya ihraç ediyor;

"ABD ordusu, Pakis-tan, Nepal ve İsrail gibi insan hakları ihlallerinin ısrarla sürdüren ülkelere yardım ediyor;

"Britanya mali mal-zemelerin işkence ya da kötü muamele için kullanılıp kullanılmayacağını denetlenmemesi ve bu ülkenin, şirketlerin yeterli denetim yapılmaksızın çoklu nakil yapmasına olanak veren "açık ruhsat" uygulaması giderek daha fazla kullanılıyor.

Dünyada G8 protestoları

G8 toplantılarına karşı gösteri yapma geleneği 1980'lerin ortalarında, borç sorunu etrafında başladı. İlk gösteri 1996'da Lyons'da oldu. Bu gösteride ilk kez küreselleşme karşıtları sendikalar ile buluştu. 2001'de Cenova'da, G8'e karşı 300.000 kişilik gösteri gerçekleşti. Bu

Artık TÜSİAD'da "demokrat"

On yıl önce Prof. Dr. Bülent Tanör tarafından hazırlanan Türk Sanayicileri ve İşadamları Derneği (TÜSİAD) tarafından güncellenen "Türkiye'de Demokratikleşme Perspektifleri" raporu yayımlandı. Rapor 1982 anayasasının değiştirilmesini istiyor ve hükümete reformların hızlandırılmasını salık veriyor. Raporda '301. maddenin kaldırılması', 'Milli Güvenlik Kurulunun (MGK) kaldırılması', 'askeri mahkemelerin kapatılması', 'Genel Kurmay'ın Milli Savunma Bakanlığı'na bağlanması', 'partiler yasasının demokratikleştirilmesi ve seçim barajının düşürülmesi', 'Kürtçe'nin ikinci dil olarak okullarda okutulması' gibi başlıklar öne çıkıyor.

Düşünce özgürlüğü için mücadele edenler yıllardır bu talepleri dile getiriyor. Bugün sermaye sınıfı tarafından dile getirilmesi bu taleplerden, vazgeçeceğimiz anlamına gelmez. Sermaye sınıfının bu talepleri bu gün öne sürmesi yıllardır yürütülen mücadelenin ve verilen bedellerin ürünüdür.

Demokrasi düşmanlarının cirit atmaya çalıştığı bir dönemde bu talepleri çok daha güçlü bir şekilde ete kemiğe büründürmek anlamlı olacaktır.

dönem aynı zamanda dünyada Irak savaşına karşı muhalefetin çok yüksek olduğu bir dönemdi.

2005 yılında İngiltere'de yapılan G8 toplantısı artık Amerikan emperyalizminin dünyada teşhir olmaya ve Irak'ta zor duruma düşmeye başladığı bir dönemde yapıldı. Savaşa karşı milyonlar dünyanın dört bir yanında büyük yürüyüşler gerçekleştirdiler ve savaş protestoları ettiler.

sosyalist işçi

301 kere hayır!

Hrant'ı öldüren katile tetiği çektiren yasa maddesi Türk Ceza Kanunu'nun 301. maddesi. Bilindiği gibi bu çağdışı yasa maddesi asıl olarak "Türklüğe hakaret"e ceza vermeyi amaçlıyor. Bugüne kadar pek çok yazar, çizer, aydın bu maddeden yargılandı. Aralarında Nobel ödüllü yazar Orhan Pamuk, yine yazar Elif Şafak ve Radikal gazetesi yazarları bulunuyor.

İşte son örneği 301'den yargılanıp 6 ay da ceza alan ve sonu katledilmeye kadar varan Hrant Dink. Sadece Ermeni olduğu ve Ermeni sorununu dile getirdiği için öldürüldü. Ne diyordu Dışişleri Bakanı: "301'i bu kadar da büyütmeyin. Bu maddeden ceza alan bir kişi bile yok". Şimdi ne diyecek acaba, Hrant'ın kanı daha yerde kurumamışken?

301 derhal kaldırılmalı!

301. madde, her şeyden önce, Türkiye sınırları içinde yaşayıp da Türk olmayan herkesi; Kürtleri, Lazları, Çerkezleri, Rumları, Ermenileri ve tüm diğer azınlıkları aşağılıyor. Eğer tüm azınlıkları gözeterek aşağılama suçuna ceza getirseydi; örneğin "Kürtlüğü, Ermeniliği, Çerkezliği, vs aşağılamak suçtur ve şu kadar yıl hapisle cezalandırılır" diye bir düzenleme olsaydı, o zaman ilerici bir yasa maddesi olarak savunurduk da. Ama diğer halklara karşı yalnızca Türk halkını savunuyor.

Ayrıca bu madde Kerinçsiz gibilerine meşru bir zemin yaratıp önüne gelenin yargı yoluyla suçlanmasına yol açıyor. Üstelik milliyetçi damar genişletiliyor. Sokaklarda linç kültürü yaratılmaya çalışılıyor. Halklar arasında düşmanlık tohumları saçmanın önündeki engeller bu maddeyle kaldırılıyor.

301 ırkçı-milliyetçi bir yasa maddesidir. Bu ülkede daha çok insanın canını yakacaktır. Bir an önce ceza yasasından çıkarılmalı ve bugüne kadar 301'den yargılanmış herkesten resmi düzeyde özür dilenmelidir.

Ermeni soykırımı kabul edilsin!

1895 ile 1915 yılları arasında bu ülke sınırları dâhilinde yaşayan bir buçuk milyon Ermeni soykırımı uğradı. O günden beri de bu insanlar korku içinde yaşamak zorunda bırakıldı. Halk arasında Ermeni kelimesiyle özdeşleşen hakaret ifadeleri bile oluştu.

İrkçuların, faşistlerin gazetelerine ve internet sitelerine şöyle bir göz atan herkes azgın Ermeni düşmanlığına tanık olacaktır. Çoğu zaman solcuların yayınlarında bile, en hafifinden, Ermeniler ikinci sınıf vatandaş olarak yansıtılıyor. Bu da milliyetçiliği körükleyen ve Ermeni düşmanlığına yol açan bir tutumdur.

Türkiye Cumhuriyeti mirasını devraldığı Osmanlı'nın uyguladığı soykırımı soykırım adıyla kabul etmeli, Ermenilerden uluslararası düzeyde özür dilemeli ve talep ettikleri her türlü tazminatı ödemelidir.

Kerkük'e burnunu sokma, işgale ortak olma!

Deniz Baykal ve Tayyip Erdoğan aynı anda sapıttı. İki birden savaş istiyor. Savaş çıgırtkanlığını Deniz Baykal tetikledi. Baykal'a göre, "Tezkerenin reddedilmesinin ardından Türkiye, Irak sınırına asker yığmalıydı". Baykal'a göre, "Bu yapılsaydı ne askerimizin başına çuval geçirilirdi ne de Kerkük'teki eylemler yapılabilirdi."

Deniz Baykal savaş istiyor

Konuyu hızla Kerkük sorunu haline getiren Deniz Baykal, Türkiye'nin gücünün bir savaşa, ABD ile dalaşmaya yetmeyeceğini bile bile, savaş çağrıları, militarizm çağrıları yaparak, toplumda yeniden milliyetçi yapay bir gerilim yaratmaya çalışıyor.

Geçtiğimiz haftalarda, "Kürt sorunu yoktur, terör sorunu vardır" diyerek, ne kadar hızlı fikir değiştirebildiğini kanıtlayan Tayyip Erdoğan ve AKP için ise, Baykal'ın savaş çıgırtkanlığı bulunmaz fırsat oldu. Mecliste, bu satırlar yazılırken, Irak Gizli Görüşmesi gerçekleşiyor.

AKP de savaş istiyor

Tayyip Erdoğan uzun bir süredir kendisini ABD'nin "Ortadoğu projesinin eş başkanı" sanıyor. Bu hayali eş başkanlıktan aldığı güçle, Irak üzerinde tasarruf sahibi olmaya çalışıyor. Türk milliyetçilerinin bir kere daha gururu kırılacak. Unuttukları bir şey var: Artık sınır komşuları tek başına Irak değil, ABD'nin Irak'ı. ABD Irak'ı işgal etti, yakıp yıktı. Artık Irak'ta Türk devletinin kavramakta zorlandığı değişik bir durum var.

Tayyip Erdoğan'ın ne Kerkük hayıflanışı, ne de eş başkanlık fantezisi Bush'u ilgilendiriyor. Condelliza Rice Ortadoğu Türkiye'yi muhatap almamış olması, büyük Türk milliyetçilerinin gururunu kırdı.

Ve devreye hızla, "Bizi de ortak olarak görün" anlamına gelen Kerkük çıgırtkanlığı sokuldu.

Irak, İran, Kerkük ve savaş yanlıları

CHP adına konuşan Onur Öymen CHP'nin ne sosyal ne demokrat bir parti olabileceğini kanıtlayan konuşmasında, "Kerkük'te nüfus kayıtları yakıldı. 600 bin kişi kaydırılmıştır Kerkük'e. Bu şartlarda referandum yapılması çok ciddi çatışmaların habercisi olacaktır." dedi.

Kerkük konusunda Türk Milli Eğitiminin cahillik anıtı eserlerinden ve babalarının anlattığı yalan dolan hikayelerden başka bir bilgiye sahip olmayan CHP ve AKP'liler, Kerkük'te referandum yapılır da Türkmenler azınlık olarak kalırsa tüm hayallerinin yıkılacağını düşünüyorlar. Öte yandan

seçimlerden önce bu konuda milliyetçiliği trmandırarak oy hesabı yapıyorlar. Kerkük'te de çoğunluk olduğunu gösteren bir Kürt hareketi, Türkiye'nin sınır komşusunun özerk bir Kürt yönetimi olması anlamına geleceği için sahte savaş tamamları çalmaktan başka bir yol bulamıyorlar.

Oysa Irak'ta ve bölgede yaşananlar, şahinlerin anlayamayacağı kadar kapsamlı. Birincisi, sorun artık ABD açısından bir Irak, bir Kerkük sorunu değil. Bush'un yeni Irak planından da görülebileceği gibi, sorun artık İran sorunu.

Irak hükümeti, Sadr'ın ordusuna karşı savaşmak için harekete geçmek üzere. Sadr, ABD yönetimi tarafından en tehlikeli terörist tanıtılarak Usame Bin Ladin'i geride bıraktı. Bush'un Irak'a yollamakla kararlı olduğu 20 bini aşkın yeni ABD askeri, yeni bir savaş gemisinin körfeze doğru yola çıkması, Rice'in kanıt göstermeksizin İran'ı Irak'taki Amerikalı askerlerin ölümünün sorumlusu olarak göstermesi ABD'nin İran'a saldırmaya hazırlandığını gösteriyor. İncirlik Üssü'nde ABD uçak ve askerlerinin sayısında ve İskenderun Limanı'ndan İncirlik Üssü'ne askeri sevkiyattaki artış, Arap ülkelerine yeni füzelerin konuşlandırılması, Irak savaşının ana kumanda merkezinin başına hava savaşlarına hazırlanmış bir komutanın atanması gelişmelerin sadece

Irak'la ilgili olamayacağını kanıtı.

Başka bir alternatif daha var!

İran'a saldırmaya niyetli olan ABD, bırakalım Türkiye'nin Kerkük'e müdahale etmesine izin vermeyi, tersine, Türkiye'yi İran'a saldırıda nasıl yanına çekeceğinin hesaplarını yapıyor. CHP ve AKP de bu fırsatı kullanarak, giderek daha da karışan Irak'ta Kürt sorununa müdahale edebileceğini sanıyor.

Tayyip Erdoğan, Bush'a karşı sert tonlarla yüklü konuşmasında, "Doğrusu ben merak ediyorum. Amerika on binlerce kilometre uzaktan Irak'a gelip koalisyon güçleriyle birlikte müdahalesini yapıyor. Bu, Irak'ın içişlerine müdahale olmuyor. Amerika'nın canı yandığında hep beraber seferber oluyoruz. Benim canım yandığında neden hep beraber seferber olmuyoruz?" diyor.

Tayyip Erdoğan belli ki durumu anlamamış. ABD on binlerce kilometreden gelip saldırıyor, çünkü saldırgan, emperyalist güç olarak 21. yüzyılda tıpkı 20. yüzyıl gibi ABD egemenliğinde geçmesini isteyen dev silah, petrol ve sanayi şirketlerinin devleti. Kendisi ise Osmanlı hayalleriyle beslenen, küçük ama yayılcı hevesleri olan bir devlette başbakanlık yapıyor. Türkiye devleti, başbakanı ve ordusu, ABD açısından satranç tahtasındaki sıradan bir taşın öte anlam taşımaz. İşine geldiğinde gözden çıkarır. Sırtınız sıvazlanırken bir de bakmışsınız oyun sahasının dışındasınız. Tam Bush'un kanlı pastasından pay alacağınızı düşünüürken, eliniz boş kalabilirsiniz.

Böyle zavallı durumlara düşeceğinize savaş karşıtlarına kulak verin. Biz ABD'nin derhal Irak'tan çekilmesini savunuyoruz. Türkiye'nin ABD ve İsrail'le her türden askeri ilişkisini askıya almasını savunuyoruz. İncirlik Üssü'nün ABD'ye kullanılmasına karşı çıkıyoruz. Irak direnişiyi dayandırıyoruz. Başta ABD tüm dünyadaki savaş karşıtlarıyla dayanışıyoruz. Irak'taki etnik gerilimin nedeninin ABD işgali olduğunu savunuyoruz. Barış istiyoruz. Irak'a, Kürt halkına ve ezilen tüm haklara.

Siz siz olun 650 bin Iraklı'nın ölüsü üzerinden savaş pazarlığı yapmayın.

Şenol KARAKAŞ

Kerkük yalanları

Muhtemelen Kerkük'ün nerede olduğunu bilmeyen adına milletvekili denilen bir sürü zat Salı günü mecliste gizli oturumda bir sürü yalan söyleyecekler. Bunun nedeni, 2007 Mart'ına kadar, Kerkük'te normalleşmenin sağlanması, yani sürgün edilen insanların geriye dönmesi sağlanacak. Temmuz ayında ise nüfus sayımı yapılacak. 2007'nin sonlarına doğru ise Kerkük'te referandum yapılacak.

Kerkük, Türkiye'de milliyetçilerin ifade ettiği gibi bir Türkmen başkenti değil. Kerkük'te Suni ve Şii Araplar, Kürtler ve Türkmenler oldukça yoğun bir nüfusa sahipler. 1957 yılında yapılan son resmi sayıma göre, Kerkük'te toplamda Kürtler 187,593 ile çoğunluk, Araplar 109,620 ile ikinci sırada ve Türkmenler ise 83,371 ile üçüncü sırada yer alıyordu. 50 yıl boyunca Irak'ta yaşanan tüm alt üst oluşlar Kerkük'ü de etkiledi kuşkusuz. Sadece 1991 yılında ABD'nin Birinci Körfez savaşından sonra Saddam Hüseyin rejimi 120 bin Türkmen, Kürt ve Hristiyanı sürdü ve yerlerine orta ve güney Irak'tan, çoğunlukla Şii, 200 bin Arap yerleştirdi.

2003 yılındaki ABD işgalinden sonra da nüfus dengeleri sürekli değişiyor. Bu yüzden Kerkük'ü küçük Türkiye gibi görenler en baştan beri yalan söylüyorlar.

Yüzbinler katili yakaladı

MİLLİYETÇİ

Hrant Dink'in cenazesinde yüzbinlerce insan yürüdü. Yüzbinlerce insan, "Hepimiz Hrant'ız, hepimiz Ermeniyiz" yürüyüşünde, acılı, öfkeli ve kararlı bir biçimde yürüdü.

Şovenizme tokat

Yürüyüş, sıradan bir cenaze töreni değildi. Sıradan, matem dolu bir gösteri değildi. Bu yürüyüş Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en anlamlı gösterilerinden birisiydi.

Bir hafta öncesine kadar, Hrant Dink'in öldürüldüğü saatlere kadar en ırkçı sözlere maruz kalan Ermeniler, sokaklarda kendileriyle birlikte "Biz Ermeniyiz" diyen on binlerce insanı gördüler.

Bu yürüyüş "Ermeni soykırımı yoktur" diyenlere, yani Türkiye Cumhuriyeti devletinin en temel kuruluş ideolojisine karşı halkın verdiği sert bir yanıtı. Bu yürüyüş, milliyetçiliğe atılan sert ve kitlesel bir tokat oldu.

Yürüyüş boyunca, Ermenice, Kürtçe ve Türkçe, "Hepimiz Ermeniyiz" dövizleri taşındı. Bu yürüyüş, bu açıdan, Türkiye'de halkın ne istediğini de gösteren dev bir adımdı.

Halk şovenistlere, yurtseverlere karşı, halkların kardeşliğini, barışı istiyor.

Sessiz mi? Siz öyle sanın!

Yürüyüş sessiz olacağı için sol saflarda yürüyüşe mesafe koyan, hatta TKP gibi yürüyüşe katılmayan gruplar vardı.

Slogan atılmadığı için bu yürüyüşün sessiz olacağını düşünenler şiddetle yanıldılar. Yüz binlerce insan bu yürüyüşte sessiz değildi. Duymak istemeyenler o gür sesi duymamış olabilirler, slogan atılmadığında dahi çıkan o sesi. O sesi duymasını bilenler duydu, o sese ortak oldu. Devletin ırkçı sesine karşı, sessizliğin gür barış sesi, devletin ve faşistlerin "Ermeni soykırımı yoktur" sesine karşı, on binlerce insanın "Hepimiz Ermeniyiz" haykırışı.

Hey, sizler, solda yurtseverlik yapanlar, duymadınızı mı bu sesi? Kulaklarınızı yıkatın geçer! Çünkü bu sesi duyması gerekenler duydu. Katiller duydu, ırkçılar duydu, faşistler duydu, CHP

duydu, kemalistler duydu, hükümet duydu, dünya duydu.

Kemalizme darbe

Hrant için yaptığımız yürüyüş, titrek ayaklı ırkçılar olan kemalistleri paniğe sürükledi. Şimdi derin derin düşünüyorlardır. Artık eskisi gibi cesur olamayacaklar. "Ne mutlu Türk'üm diyene" deyişi dev yürüyüş sayesinde ömrünü doldurdu. Bundan sonra, Ermenileri aşağılayan sözcük ve deyişleri rahat rahat kullanamayacaklar. Bundan sonra, sttaükocu, milliyetçi bir politik hat üzerinden rahat rahat politika yapamayacaklar. Sorgulama sokakta, yüzbinlerce insanın katıldığı bir gösteriyle başladı.

AKP'ye yanıt!

Hrant Dink'in cenazesi, AKP'ye de yanıt oldu. Bu yürüyüşe katılanlar Dink'i hedef gösterenlerin en başında Cemil Çiçek'in geldiğini biliyor çünkü. 301. maddenin bu hükümetin işi olduğunu biliyor çünkü. Seçim safhasına girer girmez milliyetçiliğe çark edenin Tayyip Erdoğan olduğunu biliyor çünkü.

Artık işiniz zor

Azettirenler, Susurlukçular, CHP'liler, kızılmacılar, faşistler, asker kıyafetli adamlar, solda duran ulusalcılar. 23 Ocak sizin için çok önemli bir gün. Hrant Dink, çünkü boşuna mücadele etmedi. Hrant'ın boşuna mücadele etmediği kanıtlanmış oldu. Artık sesiniz daha titrek çıkacak.

Artık biz kendimize daha güvenliyiz. Hrant'ın mirası oldu bu bize.

Yürüyüşte gençler en kalabalık grubu oluşturuyordu. Ne kadar önemli bir dinamik olduğunu gösterdi. Yaşlılar, emekçi mahallelerden gelenler yürüyüşün çeşitliliğinin göstergesiydi.

Hrant Dink'in cenazesi çok önemli iki sonuç çıkartmamızı sağladı: Birincisi, bu toplumda anlatıldığı gibi tırmanan bir milliyetçilik yok. Milliyetçilik orta sınıflar arasında, aydınlar ve solcular arasında güçlü. Ama halk işsizlik, açlık ve barış gibi sorunlara duyarlı.

İkincisi ise tek pankart altında, tek bir slogan etrafında ve katılacak herkesin kendisini parçası hissedebileceği bir yürüyüşün ne kadar büyük olacağını da Hrant Dink'in cenazesi kanıtladı.

LİK

Ben sorumluluğumu artık daha iyi biliyorum

Biz sosyalistler Hrant Dink'i koruyabildik mi? Ona sahip çıkabildik mi? Sadece ona mı? 6-7 Eylül'de ve daha sonrasında bu ülkede saldırıya uğrayan onbinlerce Ermeniye, Yahudiye ve Rum'a sahip çıkabiliyor muyuz?

"Bu memleket bizim" derken "Ne Mutlu Türküm" diyenlere destek vermiyor muyuz?

Peki, nasıl Hrant gibilere sahip çıkacağız, onları nasıl koruyacağız. Gösterilerde "faşizme karşı omuz omuza" diye bağırarak mı? Sadece sloganlarla, keskin sloganlarla, örneğin "faşizme karşı omuz omuza, tek yol devrim" diyerek mi Hrant'ı, Etyen'i, Masis'i, Roni'yi savunacağız? Üstelik "faşizme karşı omuz omuza" diye bağırıp sonra yürüyüşte öne geçmek için omuz omuza olduğunun üstüne yürüyerek mi bunu yapacağız?

Hrant'ın arkasından bu cinayetin Türkiye'ye kötülük olduğunu sağda yer alanlar söylüyor ama solda yer aldığını düşünenler de aynı şeyi anlatıyor. Ve işte o zaman benim gibiler, enternasyonal sosyalistler için ip kopuyor.

Solda yer aldığını söyleyenler "Hrant vatanseverdi" deyince ip kopuyor. Solda yer alanlar "Hrant'ın öldürülmesi AB'cilere yarıyor" deyince ip kopuyor.

Aynı şekilde 301'den yargılananlara saldırıldığında, ister edebi bir kisve ile, ister açıktan politik bir biçimde isterse "onlar AB'ci" denerek bu yapıldığında ipler kopuyor.

Darbeyi yapanların arasındaki Türkes ve arkadaşlarını unutarak 27 Mayıs askeri darbesini ilerici görenler, Kıbrıs'ın işgalini özgürlükçü bir adım olarak saptayanlar, Kıbrıs Rumlarını eleştirenler, Ermenilere yapılanları görmeyenler, görseller dahi önemsemeyenler, bu ülkeden yüzbinlerce Rum'un ırkçı baskılar sonucu kaçtığını bilmeyen, bilse bile önemsemeyenler, bütün bunlar Hrant'ın ve onun gibi daha binlerce insanın ölümünden sorumlu değil mi? Ne oldu da Türkiye'deki mily-onlarca Ermeni, Rum ve Yahudi yok oldu? Sol bu soruyu neden yüksek sesle sormuyor? Neden Irak'ın Kuzeyinde, Kerkük'de Türkiye'nin Türkmenleri savunduğunu ve Kürtleri düşman olarak gördüğünü

sorgulamıyor? "Irak Kürtleri düşmansa Türkiye Kürtleri ne?" diye sorgulamıyor?

Vatanseverliğin, yurtseverliğin milliyetçilikten farklı olduğunu umutsuzca anlatmaya çalışanlar, Ermeni soykırımından bahsedenleri "Türkiye insanına kin kustu" diye suçlayanların Hrant'ın öldürülmesini sağlayan koşulların yaratılmasına hiç payı yok mu?

Bütün bu noktalarda ip kopuyor. Neredeyse çocuk yaşından beri arkadaşlarım, yoldaşlarım öldü. Herbirine tanısam da tanımasam da göz yaşı döktüm ama Hrant farklı. Onu koruyamadım. Sol milliyetçilerin saldırısından bile koruyamadım. Bu çok ağır bir yük.

Biz sosyalistler içimizden ihanete uğruyoruz onun için Hrant'ın ölümü çok ağır bir darbe. Görüyoruz ki sınıf düşmanlarımız saflarımızda ortalığı çok bulandırdı. Bunu biliyorduk ama şimdi bütün benliğimizle biliyoruz.

Acımız büyük ama yurtseverlere, vatanseverlere sosyalist saflarda izin vermemek için şimdi daha kararlıyız.

Doğan Tarkan

Kimin kanı temizdir

Kimbilir belki son cinayet kendimizi sorgulamamızın küçükte olsa bir adımı olabilir. Yoksa Özal'ın dediği gibi, bunada mı 'alışacağız'?

Bu günlerde bir kitap okuyorum ismi, İstanbul'un Son Sürgünleri. 1964-65 yıllarında yanına sadece yirmi lira almasına izin verilen binlerce Rum kökenli İstanbullu sınıra götürülüp bırakılıyor.

Benim sosyalizm ile tanıştığım ateşli yıllarım. Düşündüm, taşındım arkadaşlarıma sordum, biz sosyalistlerin gündemine hiç girmemişti bu zulüm. Hiç ilgimizi çekmemişti... Kimbilir belki de demokrat olmayı becermeden kendimizi sosyalist kabul etmemizdendi.

Şimdi katledilen Ermeni kardeşimiz kimilerinin kanı kirlidir, dedi mi, yoksa kastı başka mıydı, diye tartışıyoruz.

Cumhuriyet öncesini bir yana bırakalım.

Eğer Cumhuriyet kurulduktan sonra işlenen siyasi cinayetlere, halklar üzerindeki korkunç baskıya karşı sessiz kalmışsan kanın kirlidir kardeşim.

Takrir-i sükun Kanunundan sonra, işçiler, Kürtler ve Türkiye'de kalan diğer azınlıklara karşı yapılan baskılara karşı çıkmamışsan...

Çankaya'da içki masasında memleket idare edilirken sessiz kalmışsan.

İstiklal Mahkemeleri sonucu işlenen cinayetleri görmemezlikten gelmişsen, kanın kirlidir kardeşim.

Varlık vergisini sorgulamamışsan, Nazım Hikmet'in ve diğer komünistlerin senelerce cezaevlerinde çürümesini görmemezlikten gelmişsen...

6-7 Eylül'de İstanbul'daki Ermeni, Rum ve Yahudilerin dükkanlarının talanına, öldürülmelerine ses çıkarmamışsan kanın kirlidir kardeşim.

1960 darbesine 'Devrim' diyerek alkış tuttuysan, Yassıada mahkemesini alkışlayıp, idamlara sessiz kaldıysan...

1970 darbesinde idam edilen, katledilen gencecik insanlara ilişkin birşey yapmamışsan...

12 Eylül 1980 darbesindeki korkunç zulme, 18 yaşındaki Erenlerin ve onlarca gencin idamına

sessiz kalmışsan...

Daha ne anlatayım ki; Sivas katliamında 'Otelin dışındaki vatandaşlara birşey olmamıştır,' diye demeye veren yetkilinin adını bile anımsamıyorsan...

Açlık grevlerinde hala ölenlere, bok yedirilen Kürt analarına ilişkin hiçbirşey söylememişsen...

Militarizme alkış tutmuş, 'Asmayıp ta besleyecek miydik?' diyen darbeciyi Üniversiteye çağırın hocaların, o nu alkışlayan öğrencilerin kanı kirlidir kardeşim.

Sağcısından, solcusuna milliyetçilikten kendisini arındıramamış herkesin...

Bu topraklar sadece Türklerindir, diyenlerin kanı nasıl temiz olabilir ki?

Dün İstanbul'da yapılan yürüyüş, Yurt dışında yapılan gösteriler bu kanın temizlenmesi içindi belki de. Belki de 'Ulan tüm Dünya'ya irezil olduk, bari kalabalık yürüyüpte, rezillikten azıcık ta olsa kurtulalım' duygusuyla yine sahtelik yapıldı. Umarım biricisidir...Bunu elbet zaman gösterecek...

Atilla Keskin

GÖRÜŞ

Yas tutma, örgütlen!

"Menfur" lafını bir daha duyarsam kusacağım. "Türkiye'ye sıkılan kurşun" ifadesini duydukça, Türkiye'ye bir kurşun da ben sıkacak hale gelmeye başladım. "Çirkin oyun", "manidar zamanlama", "provokasyon", "Dink'i katlederek Türkiye'yi sabote eden" gibi, Hrant'ı yurtdışında ve yurtiçindeki yabancı, karanlık, esrarengiz güçlerin öldürttüğünü ima eden sözleri dinledikçe, keşke gerçekten böyle bir komplo olsa da esrarengiz güçlerini kullanarak gelip şu pislik yuvasını temizlese diye düşünmeden edemez hale geldim.

Memleketin büyük çoğunluğunun sözlüğe bakmadan anlamadığı "menfur" lafını kullanan, yüzeysel klişeleri papağan gibi tekrarlamaktan başka hiçbir şey yapmadığı açık olan çaresiz bir hükümet.

"Oynanan çirkin oyun" ve "kurşunlar Türkiye'ye sıkılmıştır" ifadelerini kullanan, Genelkurmay başkanı Büyükanıt, gazetelerle televizyonların danıştığı emekli ve emeksiz istihbarat görevlileri, devletin güvenlik güçlerinin çeşitli kademelerinden uzmanlar. Yani zaman zaman "derin" devlet denilen, ama gerçekte derin filan olmayıp bizzat devletin kendisi olanlar.

Türkiye'de gözle görünen mücadelelerin arka planında gözle görülmez ama çok daha can alıcı bir mücadele yaşanıyor. Bir yanda, memleketi 21. yüzyıla taşımak isteyenler; öte yanda, mevcut yapıyı olduğu gibi korumayı amaçlayanlar. Yeni yüzyıla taşınmak demek, sosyalizm filan değil, doğru dürüst bir burjuva demokrasisi demek: Kürt sorununun barışçı çözümü, ifade ve örgütlenme özgürlüğü, 301'in kalkması, askerin siyasetten tümüyle ve tam anlamıyla çekilmesi, tüm azınlık haklarının tanınması. Bunu savunanlar, gereksiz toplumsal gerginliklerin kalktığı, rahat ve istikrarlı bir ortamda kârlarına daha rahat kâr katacaklarını bilen TÜSİAD, yani büyük sermaye, ve TÜSİAD'ın partisi AKP.

Karşı çıkanlar ise, derin merin değil, bildiğimiz devletin çeşitli kesimleri: Kürt sorununda barışçıl adımlar atıldığı anda Şemdinli bombasını patlatanlar, bomba patlatanları "iyi çocuk" diye övenler, ateşkes ilan edildiği anda operasyonları sıkılaştıranlar, azınlıkları "yabancı" olarak hedef gösterenler, hedefleri vurmak için bir ucu gayriresmi bir ucu resmi örgütlenmeler oluşturanlar, Başbakan'ın Diyarbakır'da "Devlet hata yapmıştır" dedikten bir yıl sonra "Kürt sorunu yoktur" demesini sağlayanlar. Bunların vurucu gücü Türk Silahlı Kuvvetleri, partisi CHP, gazetesi bütün gazeteler, TV'si bütün kanallardır. Gizli kapaklı, silahlı külahlı ilişkiler ağını ise bilmiyoruz, bilemeyiz ve bilmemize gerek de yok zaten. Bilesek ne yapacağız? Silah kuşanıp peşlerinden mi gideceğiz?

Hayır. Bizim gücümüz silahlı olmaktan, daha iyi gizli örgütlenmeler kurmaktan geçmiyor.

Gücümüzün ne olduğunu, nereden kaynaklandığını, Hrant'ın öldürüldüğü andan beri gösteriyoruz. Osmanlı İmparatorluğu ve Türkiye Cumhuriyeti tarihinde ilk kez, birçok şehirde on binlerce Türk "Hepimiz Ermeni'yiz" diye haykırarak sokaklara dökülüyor.

Bunun çok önemli bir yanı var: Ermeniler ve tüm azınlıklar ilk kez kendilerini yalnız hissetmiyor.

Bir de daha da önemli yanı var: TV kamerasının önünde "Hepimiz Ermeni'yiz" diye bağırarak her Türk milliyetçiliğe karşı indirilen ağır bir darbedir, "derin" devlete atılan bir tokattır, mağara adamlarının ideolojisinde açılan bir yaradır. Yas tutmayalım, örgütlenelim, daha da kalabalıklaşalım.

Roni Margulies

Hrant'ın katili 301'i savunanlar

Zeynep ÇALIŞKAN

Hrant Dink'in öldürüldüğü Cuma günü TÜSİAD raporu açıklandı. Raporda MGK'nın kaldırılması, Kürtçe'nin ek ders olması, Genelkurmay'ın Milli Savunma Bakanlığı'na bağlanması; Anayasa'nun değiştirilmesi (yani 301'in kalkması) gibi bir dizi reform öneriliyordu. Aynı gün 301'den yargılanan Dink öldürüldü.

10 yıl önce de TÜSİAD benzer bir rapor yayınlamış, Türkeş Sakıp Sabancı'ya "çizmeyi aşma" demiş, ardından Özdemir Sabancı öldürülmüştü. Susurluk devleti o zaman da işbaşındaydı, bugün de. O gün de derin devletin silahları demokrasi isteyenlere çevrilmişti, bugün de. Değişen bir şey yok.

Ne zaman demokratikleşme yolunda bir takım adımlar atılmak istense Susurlukçular hemen sahneye çıkıyor. Önce ordu ve laik cephenin diğer sözcüleri sözlü saldırıya geçiyor, sonra ülkücü faşistler linç girişimlerine başlıyor, ardından tetikçiler demokrasi isteyenlere kurşun yağdırıyor.

'Vatan haini' listesi

Bundan üç yıl önce, bir kuvvet komutanının odasında hazırlandığı söylenen bir liste dolaşıma girdi. Listede devletin 80 yıllık resmi görüşlerine en ufak itirazı olan herkes vardı. O liste basının bile eline geçtiğine göre Hrant'ın katillerinin eline de (zaten onlara elden verilmiş olma ihtimali bir yana) geçmiş olamaz mı? Bugün o listedeki bir ismin üzerine çarpı atmış, yeni bir isim üzerinde çalışma yapan karanlık adamlar canlanıyor insanın gözünün önünde.

Bütün milliyetçiler suçlu

Dink cinayetini kimlerin istediği, listeyi kimin hazırladığı sorunu bir yana (bu zaten yeterince açık), bu cinayetlerin işlenmesini sağlayan ortamı aslında sağdan soldan milliyetçiler yaratıyor. Kürt sorunu, Kıbrıs, Ermeni meselesi, azınlık vakıfları gibi toplumu en çok gerebilecek konularda milliyetçiliği kaşıyanlar bu havanın yaratılmasına katkıda bulunuyor.

Dink 301. maddeden yargılanırken mahkeme önünde köpekleşen

Kerincişizler, onlarla omuzdaşlık eden Perinçekler, yargılama konusu yazı yayınlanınca köşelerinden Hrant'a 'Ermeni tohumu' diye laf atanlar bu cinayetten sorumludur.

Ermeni konferansı düzenleyenleri 'milleti sırtından hançerlemek'le suçlayan eski adalet bakanı Hikmet Sami Türk, azınlık vakıfları yarasını veto eden Sezer, Şemdinli'ye bomba atanlara 'iyi çocuklar' diyen Büyükanıt, Orhan Pamuk'un Nobel ödülünü Türk milli çıkarlarına verdiği zarardan dolayı küçümseyen herkes, AİHM'e başvuran herkesi 'sözde vatandaş' ilan eden Hürriyet gazetesi bu cinayetin sorumlularındandır.

Cinayetin ardından yap-

tuğu açıklamasında, bunun Türkiye'ye yapılmış bir komplo olduğunu söyleyen, yazıda Vecdi Gönül'den Bush'a ve Tom Casey'e kadar herkesin adını anıp, Hrant Dink adını yalnızca adli bir olaymış gibi kullanan Sol dergisi milliyetçilikten sola bir fayda gelmeyeceğini artık anlamalıdır. sol olarak hep birlikte milliyetçi-liğe karşı omuz omuza mücadele vermek gerekir. Milliyetçi duygulara hitap ederek sosyalistler üye kazanamaz. Kimse milliyetçiliğin en hası, MHP miliyetçiliği dururken, başka bir miliyetçiliğe yüz vermez. Halkın bizden beklediği milliyetçilik değil, gündelik sorunlarına üreteceğimiz çözümlerdir. TKP'li sosyalistler Yurtsever Cephe'yi

dağıtıp, isimlerine uygun yeni bir cephe, işçi-emekçi cephesi kurmalı ve emekçileri bu yeni cepheye davet etmelidirler. Komünistlikle yurtseverlik birbirini dışırlar.

'Büyük Türk Milleti' adına Dink'i protesto pankartları açan, Dink'in avukatlarını mahkemede döven ülkücü faşistler herkesten fazla suçludur. Zaten tetikçi de onlardan çıktı.

Timsah gözyaşları

Dink'in öldürüldüğü daha ilk saatlerde cinayeti ABD'deki Ermeni lobisinin faaliyetlerine bağlayan istisnasız herkes yalancıdır. Türkiye'nin Irak'a müdahalesiyle ilişkilendiren istisnasız herkes yalan söylüyor.

'Bu kurşun Türkiye'ye sıkılmıştır' diyen istisnasız herkes yalan söylüyor. Bu kurşun doğrudan Hrant Dink'e sıkılmıştır. Ona çamur atan Deniz Baykal ben bu yazıyı yazarken akşam yemeği yiyordu. Hrant morgda bir çekmece yatıyordu. Taziyelerini bildiren MHP'li Mehmet Şandır, Türkiye'nin itibarı için Başbakan'ı cenazeye davet eden (hangi sıfatla?) Fatih Altaylı; "Gerçek katiller Türkiye içinde olmaz" diyen Akşam gazetesi yazarı Şakir Süter ve muadilleri, 301'i savunan, Türklükten başka bütün etnik kimliklerin aşağılanmasına kapı açan, bu maddeyi yasaya koyan, uygulayan, karşı çıkmayan istisnasız herkes yalan söylüyor.

Seçim afişlerinde ayına yıldızına kurban olduğu bayrağı gözümüze sokan Başbakan'ın, Türkiye'nin Kerkük'e girmesi için gizli toplantı isteyen Baykal'ın, artık faşistlerin suç ortağı olan Perinçek'in, Hrant'ı odasına çağırıp tehdit eden vali yardımcısının, Hrant'a sırf Ermeni olduğu için düşmanlık besleyen nice ırkçının cenazeye gelme hakkı yoktur. Katiller hep cinayet mahalline dönerler. Eğer gelirlerse bu kural tekrarlanacaktır.

Cenazeye gelme hakkı sadece ve sadece, Hrant'ın ölümünden birkaç saat sonra onbinler halinde Taksim'e çıkıp, Ermeni kardeşlerinin yüreğine su serpercesine, "İnadına hepimiz Ermeniyiz!" diye haykırınlarındır. Geriye kalanların istisnasız hepsi artık susması gereken yalancılar ordusunun neferleridir.

Militan sendikalar nasıl ortaya çıktı?

Kevin Ovenden

Karl Marks'ın sözlerinin bazıları küçümsemeye karşılabilir. Bunlardan bir tanesi de "toplumun giderek iki düşman kampa bölündüğü"dür. Bu iki düşman kamp kapitalistler ve işçilerdir. Tabii ki, kendisini işçi olarak görenler arasında bile çeşitli bölünmeler ve farklı tabakalar vardır. Bu Marks'ın zamanında da böyleydi, şimdi de böyle. Fakat bu bölünmelerin doğası değişti ve değişmeye de devam ediyor. Örneğin, yirminci yüzyılın başında, vasıflı emek gücünü oluşturan mühendisler, kol emeği ile çalışan işçilerden daha üstün görülürdü, ve işçi sınıfı içindeki muhafazakar tabakayı oluştururlardı. 1970'lerde ise vasıflı emek gücünü oluşturan mühendisler yine vasıfsız işçileri küçümserlerdi, fakat kesinlikle muhafazakarlığın kalesi olarak görülmezlerdi. Bu değişimin olmasını iki şey sağladı. Birincisi, üretimin dönüşümü. Üretim bandının sanayide yaygınlaşması vasıflı işçilerle vasıfsız işçiler arasındaki farkı azalttı. Otomasyon, bütün işçilerin belirli bir düzeyde vasfa sahip olmasını gerektirdi ve aynı zamanda önceden eliti besleyen uzmanlık alanlarını yok etti.

İşçilerin örgütlenmesindeki ve fikirlerindeki değişimler, basitçe, üretimini yavaş yavaş değişmesiyle gerçekleşmezler. Bu değişimler keskin dönüm noktalarıdır. İnşaat işçileri, Birinci Dünya savaşı sırasında başlayan ve sonrasında en üst noktasına ulaşan grev dalgasının belkemiğini oluşturuyorlardı. Bu grev dalgasının başındaki talepleri işyerlerindeki statülerinin korunmasıydı. Fakat yoğun bir politik kriz, yani savaş zamanında sadece bu kesimin taleplerine dayanan grev militan ve sosyalist bir yönetime girdi. Kapitalist üretimde bir sonraki sıçrama dönemi geldiğinde, patronlar bu gelenekleri yok etmeye çok kararlıydılar. 1930'ların sonu ve 1940'ların başında, imalat, aydınlatma mühendisliği gibi "yeni sanayi dalları"nda büyük bir büyüme dönemine girildi. Fabrikalar çoğunlukla, bir önceki dönemde militan mücadelelerin merkezi olan yerlerden uzak yerlere kuruldu. İşçiler, düşüşte olan işkollarından ayrılarak bu yeni sanayilerde çalışmaya başladılar. Fakat aynı zamanda, bu fabrikalarda, kadınlar da dahil olmak üzere, çok sayıda yeni işçi çalışmaya başladı. Üretim bandının düzeni, patronların işyeri örgütlenmesi önleme azimleriyle örtüşüyordu. Patronlar, kısa süre önce yaşanan kitlesel işsizliğin anılarını sürekli hatırlatarak ve militan işçileri işten çıkararak bunu başarmaya çalışıyorlardı.

İlk başta yeni işçilerin çoğu, Komünist bir aktivistin deyişle, "toy"du. Fakat aktivistlerin Komünist Parti ile bağlantılı kararlı stratejileri sendikaların üye sayılarının artmasını sağladı. Bu sadece basitçe sendika üyelik kartı almakla ilgili değildi, sendika üyeliğinin merkezinde ücret artışı ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi konusunda verilen mücadele vardı. 1950 ve 1960'larda, ekonomideki patlamayla birlikte, bu mücadeleler kısa süreli ve bölgesel oldu ve çoğunlukla zaferle sonuçlandı. Fakat bu mücadelelerin merkezinde aynı zamanda politik konularda da ajitasyon yapan insanlar vardı. Bu dar mücadeleleri, kapitalist sınıfa karşı verilen daha genel bir direnişe dönüştüren, 1960'ların sonunda İşçi Partisi hükümeti tarafından sendika örgütlenmesine karşı başlatılan saldırıydı. Bu saldırıya sadece işçi sınıfının iyi örgütlenmiş kesimleri yanıt vermediler. En çok militanlaşan kesimler 1926'da aldıkları büyük yenilgiden bu yana greve çıkmamış madenciler, ve hiçbir zaman ulusal çapta bir grev yapmamış olan öğretmenler oldu. İşçi kesiminin bu tabakaları, hızla, yüzyılın başındaki ayrıcalıklı pozisyonlarından geri düşüp, sanayi işçi sınıfının yaşadığı baskıların acı sonuçlarını yaşamaya başladılar. Büro işçileri on dokuzuncu yüzyılda orta sınıf olarak görülüyordu. Ücretleri, statüleri ve hatta giydikleri kıyafetler bile onları daha çok yönetici sınıfa benzer hale getiriyordu. Yirminci yüz yılda beyaz yakalı işlerin büyük ölçüde büyümesi, büro işçilerinin işçi sınıfı ordusuna katılmasına neden oldu.

1970'lerden beri büyüyen ekonominin diğer alanlarında da buna benzer keskin sınıfsal bölünmeler yaşanıyor. Üst düzey yöneticiler yüksek ücret alırken, bugün bir banka memur olarak çalışmak, düşük ücret almak ve iş güvencesinin olmaması anlamına geliyor. Ayrıca, yöneticiler arasında da çeşitli tabakalar var - bölüm yöneticileri, alan yöneticileri vb. - Fakat onları da belirleyen aslında bu iki temel "düşman kamp" arasındaki bölünme.

Bugün pazar, Yahudiler azar

Bir zamanlar buradaydılar

Arife Köse

"Bu kitabı İstanbul Yahudilerine bir aşk mektubu olarak düşündüm, öyle planladım, öyle yazdım. Aksanımdan bıyıklarına, konuşurken yaptığım el kol hareketlerinden ismime kadar, beni ben eden önemli ve önemsiz, anlamlı ve anlamsız pek çok ayrıntıyı, niteliği, özelliği bu cemaatten aldım. Sonra, uzak düşüktük; hem coğrafi hem de daha başka anlamlarda aramız açıldı; bu kitap bir tür borç ödeme, bir tür teşekkür

" Roni Margulies'in Kanat Kitap'tan çıkan, Bugün Pazar Yahudiler Azar adlı kitabının arka kapağında bu sarsıcı cümleler var.

Margulies, iki kuşak önce İstanbul'a taşınan bir Yahudi ailenin çocuğu. İsrail politikalarına karşı tutumu nedeniyle Türkiye'deki Yahudi cemaati tarafından self-hater (kendi kendinden nefret eden) ilan edilmiş. Buna sebep olan görüşlerini daha kitabın başında açık ediyor yazar: "İsrail'in başlattığı her savaş, işlediği her cinayet

dünyanın her yanında kendi halinde yaşayan Yahudileri zan altında bırakır, suç ortaklığı atfeder." Bunu anlayabildiğini; ama mazur görmediğini de ekliyor. Sonra da 1950'lerden, 70'lere, oradan günümüze uzanan bir zaman dilimi içinde İstanbul Yahudilerine ilişkin gözlemlerini anlatıyor.

Margulies, kitabını tamamen azınlık sorunu üzerine kurmasa da, kendi ailesinin deneyimlerinden de yola çıkarak, azınlıkların yaşadıklarına dair çarpıcı olaylar anlatıyor. Yahudilerin Varlık Vergisi'nden sonra bir daha Türkiye'de mülk almadıklarını, paralarını yurt dışındaki bankalara yatırdıklarını anlatıyor.

Margulies "Normal koşullarda bir Yahudi İstanbul sokaklarında korku içinde dolaşmaz ama Yahudiliğin tehlikeli olduğu günleri hatırlar. Türkiye, Edirne olaylarının, Varlık Vergisi'nin, 6 - 7 Eylül'ün bir daha olmayacağı güvenini telkin etmiyor" diyor.

Hepimizin Hrant Dink'in ölümünün şokunu yaşadığı bugünlerde, onun 'soykırım olmuştur' dediği

için, Ermeni olduğu için öldürüldüğünü bilmek Margulies'in bu sözlerinin acı bir doğrulanması aslında. Üstelik ne yazık ki aynı tehlike sadece Yahudiler ya da Ermeniler için değil, bu ülkede yaşayan ve 'ben Türk değilim' diyen herkes için geçerli.

Bu kolay okunur, kısa, biraz neşeli, biraz hüznünlü, biraz da politik deneme hem Yahudi cemaati içindeki hem de Türkler arasındaki önyargıları tartışıyor. Bu kitabı okumak için belki de daha anlamlı bir zaman olmaz...

Bugün pazar Yahudiler azar, Roni Margulies, Kanat Kitap, 7,41 YTL

Tuna Öztürk

Doğayla olan etkileşimimiz gerçekten de çok hazin. 5 milyar yaşında olan dünyamızı son 200 yılda çok daha fazla yıprattık. Canlılar dünyasının en zeki türü olduğumuzu düşünüyoruz; ama hem kendi türümüzün, hem de doğanın sonunu hazırlıyoruz:

Küresel ısınma, organizmaların genetiğinde yapılan değişiklikler, çevre ve hayvan katliamları...

Biz insanız... Ama kutup ayısının karbeyaz postunu çalan da, dişi için fili öldüren de, derisi için ceylanı vuran da, zevk olsun diye avlanan da biziz. Üstüne üstlük onların yaşam alanlarına

Dikkat virüs var!

tecavüz eden de biziz.

Bunlar bizim insanlığımızın resmi. Atomu parçalamayı başardık, ama onu yanlış emeller için kullandık.

Önyargılarımız Çin Seddi gibi sapasağlam ayakta. Mars'a gittik, yakında Mariana Çukuru'na da ineriz. İneriz, orayı da pisletiriz biz. Çırpındıkça batan, battıkça kanatlarını bir türlü açamayan deniz kuşları, martular, karabataklar oldu hep petrol deryasının

da yüzen. Onlardan daha acınacak haldeyiz oysa ki... Samanyolunu bile göremiyoruz. Romantik yürüyüşler artık yağmuru altında oluyor.

Biz bu dünyanın virüsü olduk. Onu nasıl bu hale getirdiysek, tedavisini de biz yapmalıyız. Eğer insanlarımız bu doğanın kendisi için yaratıldığı saplantısından kurtulup, kendisini doğanın bir parçası olarak görürse, sistemini doğacı ve toplumsal bir bilinç üzerine inşa ederse, işte o zaman ormanlarımız zümrüt yeşili, denizlerimiz ve gökyüzümüz masmavi olacak. Yani umut insanda.

ya ümitsizsiniz ya da ümit sizsiniz...

Ya çaresizsiniz ya da çare sizsiniz...

İzlenmemesinde fayda var

Önce diziler başladı. Sonra filmlere geldi sıra. Aynalı gözlüklü, siyah ceket içine kravatsız beyaz gömlek giyen, göğüs kollarını "cüretkarca" sergileyerek, omuzlar dik, kollar "aha, az sonra uçacak" dememize neden olacak kenarlara köşeli bir biçimde açılarak yürüyen adamlar kapladı ekranları.

Maço bir dünyanın, ortalama tabirle "mal, mal" bakan adamları, devlet adına çalışan kahraman kılıklı bir baş adamın etrafında töre, namus, uyuşturucu, insan kaçırma, işkence ve öldürme dolu maceralar yaşanır bu dizilerde. Bu tür dizilerin arasında öne çıkan ve geçen yıl 4 milyondan fazla izleyici toplayan **Kurtlar Vadisi: Irak** ise yoğun bir milliyetçi safsatayla dolu bir film. Kuzey Irak'ta ABD askerlerinin başına çuval geçirdiği bir üstteğmen, durumu kaldıramaz ve intihar eder. İntihar mektubu ise çeteler içinde bir devlet istihbarat ajanı olan Polat Alemdar'a bırakılır. Bir isteği vardır üstteğmenin: çuvalın intikamını almak.

Film de dizisi gibi düzensiz, baştan sona milliyetçilik propagandası yapan, ABD askerlerinin "canına okuyan" fantastik Türk rambolarıyla dolu.

Öldürme konusunda uzman olan bu adamlar, toplumda öldürme konusunda güçlü bir eğilim yaratan, ritüelleriyle insanları faşist alışkanlıklara yönlendiren, insan ilişkilerini ırkçı temellerde örgütleyen senaryosu ve tüm yapıyla izlenmemesi gereken filmler listesinin en başında yer alıyor.

Bugünlerde, **Kurtlar Vadisi: Terör** adlı yeni bir bölümün hazırlandığı duyuruldu. Yeni bir bölüme ne gerek var? Sokakta, Hrant Dink'i öldüren çeteci odaklara meşruluk kazandıran zaten bu türden dizi ve filmler.

Bu filmlere bir yenisi eklendi. **Maskeli Beşler Irak**. Birinci filmde, hasta ve yoksul bir çocuğa yardım etmek için çabalayan Beşler, bu kez Irak'talar. Birinci filmin sempatisini gişede yeni bir canlanma yaratmak için kullanmaya karar vermişler belli ki. Bu filmde de Beşler bu kez Irak'a gidip, ABD'nin elinde olan bir petrol kuyusunu Türkiye'ye kazandırıyorlar. **Maskeli Beşler** bu filmde katillerin taktığı kar maskeleriyle geziyor. Bildiğimiz gibi, katiller sahada kar maskesi şehirde aynalı gözlük takarlar.

Toplumdaki savaş karşıtı ruh halini her seferinde milliyetçilikle bölmek isteyen, katliamlar ve insan öldürme üzerinden bazen espri bazen de gururlu milliyetçilik öğeleri geliştirmeye çalışan bu filmlerin oyuncularını, yönetmenlerini, senaristleri ve yapımcıları kendilerine en azından tek bir saniye şu soruyu sormalılar: Irak'ta gerçekten ne olup bitiyor? Ölen 650 bin Iraklı bu filmlerin neresinde? **Maskeli Beşler**'in Türkiye'ye kazandırmaya çalıştıkları petrol Felluce'de, Nefce'te ve Ebu Garip cezaevinde katliamlara neden olmadı mı?

Kendinize bir soru daha sormak zorundasınız?

Bir avuç dolar için toplumda ırkçılığı, linç kültürünü geliştirmeye değer mi? Cinayet işleme sanatını, ülkücü değerleri, sinema sanatı adına uygulamaya utanmıyor musunuz?

Cengiz Alğan

BENCE BAŞKA BİR DÜNYADA

...yerel yönetimlerin verdiği yerel hizmetler daha adil düzenlenecek. Bugün, örneğin İstanbul'un Etiler semti ile Gaziosmanpaşa semtine verilen yerel

hizmetler arasında dağlar var.

Etiler büyük iş merkezlerinin, gökdelenlerin, lüks apartmanların; kısacası zenginlerin ikamet ettiği bir semt. Orada hizmetlerde aksama olmuyor. Sular kesilmiyor, etrafta çöp dağları oluşmuyor, hava kirliliği daha az. Bir sorunla karşılaştığımızda (örneğin gece vakti evinizin yanı başında bir inşaat çalışması yapıldığında) bir telefon açıp, belediye görevlilerini, sorunu çözmek üzere çağırabiliyorsunuz. Koşa

koşa geliyorlar.

Kaçak inşaat da göremiyorsunuz Etiler'de. Gaziosmanpaşa'da ise her yer pislik içinde, çöp yığınları mikrop saçıyor, yollar kazılmış ve kapatılmamış ya da yalap şap üzeri örtülmüş. Sular hiç haber verilmeden saatlerce kesiliyor. Her tarafta imar izni olmayan kaçak inşaatlar var. Bir sorununuz olduğunda muhatap bulamıyorsunuz. Neden? Çünkü Gaziosmanpaşa'da yoksullar yaşıyor. Yoksulların ise hiç önemi yok yöneten-

lerin gözünde.

Oysa Etiler'de aylık geliri 100 bin dolar olan adam da aynı miktarda çöp vergisi ödüyor belediyeye, Gaziosmanpaşa'da 400 lira asgari ücret alan adam da. Her ikisinin de bir oy hakkı var. Bir başkanı seçerken kişisel olarak her ikisi de ancak bir oy verebiliyor. Ama seçilen başkan, sanki zenginlerin hakkı kişi başına bin oymuş gibi onlara ayrıcalık tanıyor.

Bence sosyalist toplumda, her şeyden önce, seçtiğimiz temsilcilerin tamamını

(isterse cumhurbaşkanı olsun), görevini aksatmaya başladığı an görevden almaya hakkımız olacağı için, belediye görevlileri kafasına göre insan seçip, istediğine istediği gibi hizmet veremeyecek. Ayrıca başkan olmanın ekonomik olarak bir çöp işçisinden daha fazla avantajı olmaya-

cağından, farklı kişilere ayrıcalık sağlamanın zemini de ortadan kalkacak. Biz de o zaman yerel hizmet sağlayıcılarına "Unutma ey belediye; ben yerelim, sen hizmet!" diyebileceğiz.

sosyalist işçi ne savunuyor?

Aşağıdan sosyalizm

-Kapitalist toplumda tüm zenginliklerin yaratıcısı işçi sınıfıdır. Yeni bir toplum, işçi sınıfının üretim araçlarına kolektif olarak el koyup üretimi ve dağıtımını kontrol etmesiyle mümkündür.

Reform değil, devrim

-İçinde yaşadığımız sistem reformlarla köklü bir şekilde değiştirilemez, düzeltilemez.

-Bu düzenin kurumları işçi sınıfı tarafından ele geçirilip kullanılamaz. Kapitalist devletin tüm kurumları işçi sınıfına karşı sermaye sahiplerini, egemen sınıfı korumak için oluşturulmuştur.

-İşçi sınıfına, işçi konseylerinin ve işçi milislerinin üzerinde yükselen tamamen farklı bir devlet gereklidir.

-Bu sistemi sadece işçi sınıfının yığınsal eylemi devirebilir.

-Sosyalizm için mücadele dünya çapında bir mücadelenin parçasıdır. Sosyalistler başka ülkelerin işçileri ile daima dayanışma içindedir.

-Sosyalistler kadınların tam bir sosyal, ekonomik ve politik eşitliğini savunur.

-Sosyalistler insanların cinsel tercihlerinden dolayı aşağılanmalarına ve baskı altına alınmalarına karşı çıkarlar.

Enternasyonalizm

-Sosyalistler, bir ülkenin işçilerinin diğer ülkelerin işçileri ile karşı karşıya gelmesine neden olan her şeye karşı çıkarlar.

-Sosyalistler ırkçılığa ve emperyalizme karşıdır. Bütün halkların kendi kaderlerini tayin hakkını savunurlar.

-Sosyalistler bütün haklı ulusal kurtuluş hareketlerini desteklerler.

-Rusya deneyi göstermiştir ki, sosyalizm tek bir ülkede izole olarak yaşayamaz. Rusya, Çin, Doğu Avrupa ve Küba sosyalist değil, devlet kapitalistidir.

Devrimci parti

-Sosyalizmin gerçekleşebilmesi için, işçi sınıfının en militan, en mücadelecü kesimi devrimci sosyalist bir partide örgütlenmelidir. Böylesi bir parti işçi sınıfının yığınsal örgütleri ve hareketi içindeki çalışma ile inşa edilebilir.

-Sosyalistler pratik içinde diğer işçilere reformizmin işçi sınıfının çıkarlarına aykırı olduğunu kanıtlamalıdır. Bu fikirlere katılan herkesi devrimci bir sosyalist işçi partisinin inşası çalışmasına omuz vermeye çağırıyoruz.

ilişki için:

socialistisci@gmail.com

F Tipi'nde

Behiç Aşçı kazandı

F294 gündür sürdürdüğü ölüm orucu sonunda avukat Behiç Aşçı F Tipi cezaevlerine karşı mücadelesini kazandı. Bugüne kadar 120 siyasi tutuşağın hayatını kaybettiği ölüm oruçlarına son olarak da Behiç Aşçı katılmıştı. Kamuoyunda çok tepki toplayan F Tipi cezaevlerine karşı çeşitli siyasi örgütler ve sivil toplum kuruluşları uzun soluklu bir mücadele verdi.

22 Ocak günü Türk Tabipler Birliği Başkanı Prof. Dr. Gençay Gürsoy, "ölüm orucu" eylemini sürdüren avukat Behiç Aşçı'nın, "Adalet Bakanlığı'nın ceza evlerine yönelik genelgesi konusunda bilgilendirildiğini" söyledi.

Gürsoy, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, İstanbul Tabipler Odası Genel Sekreteri Hüseyin Demirdizen, TMMOB İstanbul temsilcisi Tores Dinçöz ile İstanbul Tabip Odası'nda yaptığı ortak basın açıklamasında, Türk Tabipler Birliği'nin "F" tipi ceza evlerinde yaptıkları incelemeleri rapor halinde sundukları Adalet Bakanlığı'ndan

"F tipi ceza evlerindeki koşulların değiştirilmesinin kabul gördüğünü ve bunun bir genelge ile bugün yayımlandığını" bildirdi.

Gürsoy genelge uyarınca "Her hükümlünün sosyal alanlarda diğer mahkumlarla sosyal alanlarda haftada 5 saat olan birlikte zaman geçirme süresinin 10 saate çıkarılması'nın kendileri açısından "en önemli madde olduğunu" ifade etti.

Aşçı'nın avukatlarına genelge haberi verildikten sonra Behiç Aşçı ölüm orucuna son verdi..

F Tipi cezaevleri tutsakların kişiliklerinin yok edilmesi amacını taşıyor. Tutsakların diğer tutsaklardan tecrit edilerek yalnızlaştırılmaya, kişilikleri yok edilmeye çalışılıyor.

Hükümlü ve tutukluları mutlak arındırma ve ayırma, onları hiçbir insanla görüştürmeme, her türlü haktan mahrum bırakma, her türlü iletişimden arındırarak dar, rutubetli, karanlık, havasız, pis ve kirli mekânlarda yaşamaya mecbur bırakma F Tipi cezaevlerinin temel amacı.

Kazanılan zafer F Tipi cezaevi

uygulamasına son vermiş olmasa da önemli. Şimdi kamuoyunda duyarlılığı artır-

mak için mücadeleye çeşitli araçlarla devam etmek gerekiyor.

Kanlı eller

Hrant Dink'in 301. maddeden aldığı cezanın onaylanması üzerine 20 Ekim 2005'te Hürriyet gazetesinde çıkan haberin manşeti "Ata'nın sözlerini çarpıttı". Ara başlıklar ise "saygısızlık", "suçu sabittir", "özel kasıt var". Yargı kararına bütün kalbiyle katıldığı için olsa gerek, Hürriyet Yargıtay'ın gerekçeli kararını bu yönlerini haberleştirmeyi uygun görmüş.

Hrant Dink'in öldürüldüğü günün ertesi ise Hürriyet, Dink'in katledilişinin Türkiye'yi hedef aldığı anlattı. Bu iddianın temelinde bir Ermeni'nin öldürülmesinden bile milliyetçiliğe pay çıkarmak, aslında katilin "dış mihrak" olduğunu anlatmak maksadı var.

"Hukukçu" çetenin Hrant'ı hedef tahtasına oturtmasıyla başlayan süreçte, onu parmağıyla işaret eden kim varsa aynı iddiaları savunuyor: Sıkılan kurşun Türkiye'ye, Türkiye'nin soykırımını inkâr politikasına sıkılmış. Türkiye'nin Ermenilere karşı elini zayıflatmayı amaçlıyor.

Hrant'ı iki buçuk yıldır hedef gösterenlerin neredeyse tümü; Kerinçsizler, çeşitli gazeteler, Deniz Baykal, faşistler, "ulusal solcular", katıksız ırkçılar. Her biri onun ölümünün ardından "dış mihrakları" suçlamaya başladılar.

Oysa gerçek apaçık ortada. Tetiği kim çekerse çetsin, kimlerin eline kanın bulaştığı apaçık ortada. Genelde eline kan bulaşan biri, ellerindeki kanı yıkar.

Hürriyet gazetesinin Hrant Dink'in ölüm haberini veren sayısının manşeti "Katil Vatan Haini" idi. Türkiye'ye sıkılan kurşun masalını anlatan yazılarla dolu kapakta, yolların eskitemediği; mottosunu taşıyordu Hürriyet: "Türkiye Türklerindir".

Ellerini yıkamaya dahi tenezzül etmeyenler de var.

Dünyanın suyu bitti

Ayşe Demirbilek

Küresel ısınma etkilerini ciddi oranda Türkiye'de de göstermeye başladı. En önemli belirtilerinden biri Konya Kapalı Havzası'ndaki yer altı su seviyesi son 25 yılda yaklaşık 25 metre düşmesi. Bunula birlikte neredeyse sulak alanların yarısı kurudu. Türkiye yer altı su

seviyesinin yüzde 40'ını barındıran havzada sulak alanların kurumasıyla başlayan süreçte Tuz Gölü önemli oranda küçüldü, birçok sulak alan da haritadan silindi.

Buna paralel olarak kuraklığın etkili olması, tarımsal sulama için kontrolsüz su çekimi yapılması gibi etkenler yüzünden yer

altı suyunda da tehlike çanları çalmaya başladı.

Dünyada ciddi felaketlerin yaşanmasını yakın zamanda olası gören araştırmacılar yıllardır Küresel ısınmanın tehlikelerine vurgu yapıyor. Türkiye'de bu süreçte bu çağrılara kulak tıkayanlar arasındaydı. Şimdi ise en tehlikeli olasılıklardan olan susuzluk ve kuraklık sorunları ile yüz yüzeyiz. Yetkililer şimdi : "Her yıl bu kadar su inmesi ve çekilmesi gerekiyor ki yer altındaki potansiyel korunsun. Ancak bunu sağlamak mümkün değil. Öncelikle yer altına artık bu kadar su inmiyor ve çekilen miktar neredeyse 2 milyar metre küp. Bu yüzden su seviyesi giderek azalıyor. Kuraklık ciddi boyutta. Bu şekilde sürerse su seviyesi daha da düşecek." açıklamalarını yapıyor.

Yer altı suyunun beslenmesi için kar yağışına ihtiyaç duyulduğunu ifade eden yetkililer, "Yağmur yüzeysel aktığı için yer altına sızıyor. Kar yavaş eridiği ve buharlaşma olmadığı için yer altına çok daha iyi besliyor. Şu ana kadar kar yağmaması yer altı su potansiyelini tehdit ediyor" dedi. Susuzluğun bir diğer nedeni olarak da kontrolsüz su kullanımı ve yönetimi. Araştırmacılar

susuzluk ve kuraklığı yaratan etkenlerin bir zincir olduğu ve bu zincir birini tamamladıkça daha kötü bir duruma sürüklendiğini vurguluyor.

Küresel ısınmaya zamanında kulak tıkayan AKP Hükümeti'ne bu işin sorumlusu olduğu vurgularını yapmaya ve önemler alınması üzere baskı yapmaya devam etmek, bunun için sokakta kampanyaları büyütme gerekiyor.

